

Orbán Viktor beszéde
a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének (KÉSZ) XII.
kongresszusán

2019. szeptember 14. Budapest

Jó napot kívánok! Tisztelt Bíboros Úr, Főtiszteletű Püspök Urak! Mélyen tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Osztie Atya és kedves Testvérek!

Harminc év nagy idő, együtt csináltuk végig. Sőt, együtt harcoltuk végig, közösen és együtt. Ha vitákkal is, de vállt vállnak vetve bennünket Önökkel fegyverbarátság és bajtársiasság köt össze. Köszönöm Önöknek ezt a harminc évet, jó volt Önökkel együtt harcolni. Harminc év, tisztelt Hölgyeim és Uraim, jó készítés az összegzésre. Erre a nekem kijelölt sovány tíz perc nem elegendő. Ez a harminc év többet érdemel, sokkal többet: konferenciákat, elemzéseket, közös elmélkedést, több kötetnyi gondolatot és véleményt. Amit én ma itt adhatok, ha nem is tíz, de tizenöt percben, az csak néhány gondolat, vázlat, skicc, ha úgy tetszik: alapvonalak, de azt remélem, hogy ez nem lesz érdektelen az Önök számára. Harminc év az Önök egyik harcostársának szemével.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Elnök Úr!

Ma már világosan látszik, hogy Magyarországon létrejött, létrehoztunk egy új és valódi államelméleti és politikaelméleti modellt. Létrehoztunk egy sajátos kereszténydemokrata államot. Az is világosan látszik, hogy ide két nagy lépéssel jutottunk el. Ehhez két rendszerváltásra volt szükség. Az első rendszerváltás 1990-ben megszüntette a szovjet világot, mondhatom úgy is: szovjetek ki, kommunisták le, szabadság fel. Ez volt az első – ha úgy tetszik –, a liberális rendszerváltás, a kiszabadulás, az elnyomástól való megszabadulás. A valamitől, a megszállástól és a diktatúrától való szabadság korszaka – liberális rendszerváltás. Ez természetesen liberális demokráciát eredményezett, amelynek középpontjában a liberális szabadság, a valamitől való szabadság állt. Voltak, akik már akkor felismerték, tudták és mondták, Önök előbb, én később, hogy ez így nem lesz jó, pontosabban fogalmazva: nem lesz elég. Nem lesz elég azt megmondani, hogy mitől akarunk szabadok lenni. Arra a kérdésre is meg kell találni a választ, hogy mire akarunk szabadok lenni. Mire akarjuk használni a szabadságunkat? Milyen világ felépítésére akarjuk használni politikai és

közjogi szabadságunkat? Ekkor ehhez és ezért kellett megtörténnie a második rendszerváltásnak 2010-ben. Hogy Bíboros úr szavaihoz kapcsolódjak, és megidézzem Antall József emlékét, azt tettük, amit ő tanácsolt. 1990-ben azt mondta: „tetszettek volna forradalmat csinálni!” Hát mi 2010-ben csináltunk, kétharmados, alkotmányos forradalmat csináltunk. A második rendszerváltás iránya nem hátrafelé, nem visszafelé van, ez nem rendszervisszaváltás. A második rendszerváltás iránya előre felé van, hozzáad az elsőhöz, kijavítja és kiteljesítve az elsőt, sőt értelmet ad, megadja az első rendszerváltás értelmét. Hogyan nevezzük ezt a második rendszerváltást?

Kedves Barátaim!

Ez még nem dőlt el, illetve mindenki mond mindenfélét, és közmegegyezés még nem rögzült. Nevezhetjük nemzeti rendszerváltásnak is, de nem lenne indokolatlan keresztény rendszerváltásnak hívni sem. Keresztény rendszerváltás, ami kereszténydemokráciát eredményezett, amelynek középpontjában a keresztény szabadság áll. Ennek a kereszténydemokráciának a jegyében fogant kereszténydemokrata államnak a leírását, a pilléreit és a kereteit adja meg a 2011 húsvétján elfogadott húsvéti alkotmány, vagyis az Alaptörvény.

Talán arra még van most itt időm, hogy röviden szóljak a liberális szabadság és a keresztény szabadság közötti különbségről, ahogyan ez a miniszterelnök székéből látszik. A liberális szabadság azt tanítja, hogy mindent szabad, ami a másik szabadságát nem sérti. A keresztény szabadság azt tanítja, hogy amit nem akarsz, hogy neked vagy veled cselekedjenek, te se cselekedd azt másoknak, és pozitíve is. A liberális szabadság azt jelenti, hogy a társadalom egymással versenyző egyének halmaza, akiket csak a piac, a gazdasági önérték és a jogszabályok tartanak össze. A keresztény szabadság szerint azonban a világot nemzetekre osztották, és a nemzet az egyének kulturálisan és történetileg meghatározott közössége. Egy szervezett közösség, amelynek tagjait védelmezni kell, és föl kell készíteni a világban való közös helytállásra. Valójában ez köti össze egy társadalommá, egy közösséggé őket. A liberális szabadság kánonja szerint az egyéni teljesítmény, a produktív vagy improduktív élet magánügy, nem eshet a közösség erkölcsi megítélése alá, és nem vonható a politika tárgyai közé sem. A keresztény szabadság felfogása szerint az az egyéni teljesítmény érdemel elismerést, ami a közösség javát is szolgálja. Öngondoskodás és munka, saját egzisztencia megteremtésére való képesség, tanulás és egészséges életmód, adófizetés, családalapítás és

gyermeknevelés, a nemzet dolgaiban és történelmében való eligazodás képessége, a nemzet önreflexiójában való részvétel. A keresztény szabadság ezt a teljesítményt erkölcsileg magasabb rendűnek tartja, elismeri és támogatja. A liberális szabadság tanítása szerint a liberális demokráciáknak végül majd össze kell olvadniuk, egy világkormányt, egy globális kormányzatot kell létrehozniuk a liberális internacionalizmus jegyében. E liberális felfogás szerint ennek az új világkormányt az európai pillére az Európai Unió lenne összekapcsolódva a Clinton–Soros-féle Egyesült Államokkal. Ez volna a kizárólag a józan észre épülő liberális birodalom, amit egyébként már Kant, Immanuel Kant is volt szíves figyelmünkbe ajánlani. Jól láthatják, régi történet ez. A keresztény szabadság tanítása szerint a nemzetek éppúgy szabadok és szuverének, mint az egyének, nem kényszeríthetők egy globális kormányzás törvényei alá. A keresztény gondolkodás szerint a birodalmak szükségszerűen elnyomják a nemzeteket, ezért veszélyesek, és így nem is kívánatosak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KÉSZ igen tisztelt Elnöke!

Ma még liberális korszellem uralkodik az életünkben. A liberális korszellem teremtette meg a Nyugat hegemoniáját az egész világ fölött a XIX. és a XX. században. Most azonban más szelek kezdenek fújni. Ez a világrend megbillent, geopolitikai és stratégiai átrendeződés megy végbe. Ráadásul egy technológiai forradalomnak is részesei vagyunk, és ilyen még nem volt. Forradalom az interneten, a közösségi média és a mesterséges intelligencia területén. Ahogy a franciák elnöke mondta a napokban: „a technológiai forradalom gazdasági és antropológiai egyensúlyvesztéshez vezet. Mély antropológiai fordulat megy végbe Európában és talán azon kívül is. A képzelet, az erőszak és a gyűlölet világában zajló változások a világ elvadulásához vezetnek.” Ezt mondja az elnök, és azt hiszem, hogy igaza van. Az európai civilizáció valóban döntő változás előtt áll. A liberális szabadságra épülő liberális demokráciák nem tudnak többé hivatást, nem tudnak többé értelmet adni Európának, nem tudják megmondani, mi is lenne Európa létezésének mélyebb értelme. Mi is volna az, amit csak Európa képvisel, és ami Európa elsüllyedésével elveszne a világ számára? Mi is volna az európai civilizációs terv? A magunkfajta kereszténydemokraták válasza erre az új helyzetre az, hogy Európának világos civilizációs küldetése van. Európa küldetése, hogy megteremtse, újra és újra megalkossa a keresztény szabadságot és azt az életformát, amely erre a keresztény szabadságra épül.

A hivatását vesztett liberális demokráciákkal szemben Közép-Európában ma kulturális és civilizációs életerő nyilvánul meg, ami nyilvánvalóan a kereszténységből fakad. Mindez egyre világosabban látszik, talán bonyolult, de egyre világosabbá válik. A keresztény szabadságot fenyegető, Európa keresztény kultúráját feladni akaró liberálisok támadásait eddig Közép-Európában sikeresen elhárítottuk. A keresztény szabadságot kívülről fenyegető veszedelmet, a migrációt is sikerült Közép-Európában eddig megfékeznünk. Ez széles körben ismert tény. Van, akiben haragot, és van, akiből elismerést vált ki, és olyanok is vannak, akik számára bátorításul és inspirációként szolgál. Ne féljünk kimondani, hiszen már mindenki látja, hogy Magyarország a hegyen épült város, és köztudott, hogy azt nem lehet elrejteni. Nőjünk fel ehhez a küldetéshez, teremtsük meg magunknak és mutassuk meg a világnak, milyen is az igazi, mély és magasabb rendű élet, amelyet a keresztény szabadság eszméjére építhetünk. Hátha olyan mentőöv lesz ez, amelyért az összezavarodott, tájékozódását vesztett és végzetes bajoktól gyötört Európa is kinyújtja majd a kezét. Hátha ők is meglátják a szépségét annak, ha az ember munkája egyszerre szolgálja a saját érdekét, a haza javát és Isten dicsőségét.

Boldog harmincadik születésnapot kívánok! Isten éltesse a keresztény értelmiségieket! Hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!